

Sygn. akt IV K 48/18

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Adam Chodkiewicz

Protokolant: B. K.

w obecności Prokuratora Krystyny Marchewki

po rozpoznaniu w dniu 4.06.2018 r. sprawy:

J. T.(M.-T.)

urodz. (...) r. w C.

syna R. i E. zd. M.

skazanego prawomocnymi wyrokami, które podlegają wykonaniu:

I.Sądu Okręgowego w G. z dnia 23.09.2011 r., sygn. akt **IV K 104/10** za przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, art. 12 kk i art. 64 § 1 kk na karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono skazanemu na okres próby 5 lat oraz grzywnę w wysokości 50 stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 20 zł;

Postanowieniem Sądu Rejonowego w C. z dnia 25.01.2017 r. sygn. akt II Ko 634/16 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

II. Sądu Rejonowego w C. z dnia 31.01.2018 r., sygn. akt **II K 1665/16** za przestępstwo z art. 157 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności,

orzeka :

1. na mocy art. 85 § 1 i 2 kk, art. 86 § 1 kk w zw. z art. 568a § 1 pkt 2 kpk łączy wyżej opisane w punktach: I i II wyroki i orzeka wobec skazanego **J. T.** karę łączną **2 (dwóch) lat pozbawienia wolności**,
2. na mocy art. 577 kpk ustala, iż zaliczeniu na poczet kary łącznej pozbawienia wolności podlega okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie Sądu Okręgowego w G. sygn. akt IV K 104/10 od 24.07.2017 r. do nadal,
3. pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach pozostawia do odrębnego wykonania,
4. na mocy art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. P. kwotę 120 zł + 23 % VAT łącznie 147,60 zł (sto czterdzieści siedem zł 60/100 gr) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu,
5. na mocy art. 624 § 1 kpk zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych, którymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IV K 48/18

UZASADNIENIE

J. T. wniósł o wydanie wyroku łącznego.

Sąd ustalił, iż J. T. został skazany prawomocnymi wyrokami, które podlegają wykonaniu:

I. Sądu Okręgowego w G. z dnia 23.09.2011 r., sygn. akt **IV K 104/10** za przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, art. 12 kk i art. 64 § 1 kk na karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono skazanemu na okres próby 5 lat oraz grzywnę w wysokości 50 stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 20 zł;

Postanowieniem Sądu Rejonowego w C. z dnia 25.01.2017 r. sygn. akt II Ko 634/16 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

II. Sądu Rejonowego w C. z dnia 31.01.2018 r., sygn. akt **II K 1665/16** za przestępstwo z art. 157 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności.

Dowody: odpisy wyroków - k. 6-7, 23; dane o karalności - k.12-15; opinia o skazanym - k. 16-17.

Sąd zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności wskazać należy, że zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 396) przepisów znowelizowanego art. 85 §1 k.k. nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy chyba, że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Taka sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie. O ile bowiem pierwszy z wyroków zapadł przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 20.02.2015 r., tj. przed 1.07.2015 r., to drugi z wyroków jest wyrokiem, który zapadł już po tej dacie.

Fakt ten obliguje Sąd do rozważenia, czy stosowanie przepisów kodeksu karnego sprzed nowelizacji nie będzie względniejsze dla sprawcy - zgodnie z regułą wypowiedzianą w art. 4 §1 k.k. Dokonując natomiast komparacji obu ustaw w kontekście sytuacji skazanego J. T., zdaniem Sądu zastosować należało nowe przepisy, albowiem ustawa obowiązująca poprzednio nie jest dla niego względniejsza.

W świetle art. 85 § 1 k.k. - w brzmieniu obowiązującym po 1.07.2015 r. - warunki do wydania wyroku łącznego zachodzą wówczas, gdy różnymi prawomocnymi wyrokami danej osobie wymierzono kary tego samego rodzaju lub inne podlegające połączeniu, za dwa lub więcej przestępstw. Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 k.k., w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa (art. 85 § 2 k.k.). Niemniej jednak, jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu (art. 85 § 3 k.k.). Nadto, jeżeli kara wykonywana lub orzeczona, o której mowa w art. 85 § 3 k.k., stanie się następnie podstawą orzeczenia kary lub kar łącznych, zakaz łączenia kar odnosi się również do tej kary lub kar łącznych (art. 85 § 3a k.k.).

Kierując się dyrektywami określonymi w art. 86 § 1 k.k. Sąd mógł wymierzyć J. T. karę łączną w granicach od najwyższej z kar podlegających łączeniu tj. od 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności do ich sumy tj. kary 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na mocy art. 85 § 1 i 2 kk, art. 86 § 1 kk w zw. z art. 568a § 1 pkt 2 pkp połączył wyżej opisane w punktach: I i II wyroki i orzekł wobec skazanego J. T. karę łączną 2 lat pozbawienia wolności,

Wskazać należy, iż orzekając karę łączną, zgodnie z art. 85a k.k., Sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Cytowany przepis nie zawiera enumeratywnego katalogu przesłanek decydujących o wymiarze kary łącznej, a z kolei użycie zwrotu "przede wszystkim" pozwala stosować dotychczasowy pogląd doktryny i judykatury, a zatem o zastosowaniu zasady absorpcji, asperacji bądź kumulacji

decyduje określenie bliskości związku przedmiotowo-podmiotowego łączącego analizowane czyny (vide: Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 12.04.2016 r., sygn. akt II AKa 25/16).

Określając bliskość związku przedmiotowo - podmiotowego łączącego analizowane czyny oraz dzielący je odstęp czasowy zwrócić należy uwagę, iż przypisane skazanemu przestępstwa godzą w takie dobra jak mienie (art. 286 §1 k.k., art. 294 §1 k.k.) oraz zdrowie (art. 157 §1 k.k.). Naruszają one dobra przynależne różnym podmiotom i przypadają na okres 8-22.09.2009 r. oraz 10.08.2016 r.

Opisane względy wykluczają więc przyjęcie, iż pomiędzy łączonymi czynami zachodzi tego rodzaju bliski związek na płaszczyźnie przedmiotowej, podmiotowej oraz w ujęciu chronologicznym, iż pozwala uznać, że poszczególne działania mogłyby stworzyć jeden czyn. Innymi słowy, ażeby zastosować zasadę absorpcji, jak wnosił obrońca skazanego, czy też zastosować miarę zbliżającą karę do tej zasady. Koresponduje to zresztą ze stanowiskiem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 9 stycznia 2013 r., sygn. akt III KK 346/12, który stwierdził, że brak ścisłego związku czasowego i podmiotowo - przedmiotowego pomiędzy przypisanymi skazanemu przestępstwami przemawia przeciwko stosowaniu zasady pełnej absorpcji przy określaniu wymiaru kary łącznej.

Z drugiej jednak strony nie zachodzą również powody, by wysokość kary grożącej skazanemu ustalić na poziomie najsurowszym z możliwych, co odpowiadałoby zasadzie kumulacji, polegającej na zsumowaniu kar łączonych. Opinia skazanego z Zakładu Karnego w C. wskazuje, że zachowanie skazanego nie budziło zastrzeżeń i ocenić je można jako poprawne. Osadzony jest spokojny, zdyscyplinowany, przestrzega unormowań porządku wewnętrznego.

Jakkolwiek opinia pochodząca z zakładu karnego rzuca pozytywne światło na proces resocjalizacji J. T., to jednak nie stanowi jedyne wyznacznika oceny ogólnych warunków i przynajmniej osobistych tego skazanego w aspekcie miarkowania kary łącznej. W szczególności Sąd musiał uwzględnić także dotychczasową historię skazań J. T.. Ta natomiast jest obszerna, zważywszy na liczbę popełnionych przestępstw. Świadczy to z pewnością o pewnego rodzaju notoryjności przestępczego zachowania skazanego, które z oczywistych względów działa na niekorzyść ewentualnego zmniejszenia wymiaru kary łącznej w niniejszej sprawie. Stąd Sąd nie mógł przejść do porządku dziennego nad zdecydowanie niekorzystną dla skazanego zawartością karty karnej. Dowodzi ona bowiem, że skazany, pomimo stosunkowo młodego wieku (34 lata) popełnił szereg znaczących przestępstw, o czym świadczy wysokość orzeczonych wobec niego kar. Jest więc sprawcą wykazującym ponadprzeciętne lekceważenie obowiązującego porządku prawnego, którego zakres przestępczej działalności nie ustaje.

Względy te skłoniły Sąd do wymierzenia skazanemu kary łącznej na zasadzie asperacji, polegającej na wyśrodkowaniu kary.

Dodać wypada, że miarkując karę łączną Sąd uwzględnił także cele zapobiegawcze i wychowawcze jakie kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Wymierzając skazanemu karę łączną pozbawienia wolności Sąd ważył w końcu przesłankę prognostyczną bacząc, aby orzeczona kara spełniała jej decydujące znaczenie, to jest prewencyjny charakter oddziaływania kary w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej.

Reasumując, Sąd wydał wyrok łączny w niniejszej sprawie, dokonując połączenia kar, których połączenie jest dopuszczalne w świetle obowiązujących przepisów, ustalając wymiar kary łącznej na poziomie nieporównywalnie niższym, aniżeli przed wydaniem niniejszego wyroku łącznego – orzeczona kara łączna jest bowiem niższa od sumy poszczególnych kar łączonych. Co więcej, kara która faktycznie pozostaje skazanemu do odbycia została w sposób realnie pomniejszona dodatkowo, o okres kary już odbytej, co znalazło swój wyraz w pkt 2 sentencji wyroku. Mianowicie, Sąd na mocy art. 577 k.p.k. zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie Sądu Okręgowego w G. sygn. akt IV K 104/10 od 24.07.2017 r. do nadal.

Pozostałe rozstrzygnięcia, zawarte w połączonych wyrokach, Sąd na podstawie art. 576 k.p.k. pozostawił do odrębnego wykonania.

Jako, że w postępowaniu przed tut. Sądem J. T. korzystał z pomocy obrońcy z urzędu, to Sąd przyznał temu obrońcy na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze od Skarbu Państwa kwotę 120 zł +23% VAT - łącznie kwotę 147,60 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej, udzielonej skazanemu z urzędu.

Rozstrzygając o kosztach postępowania Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów w sprawie wydania wyroku łącznego - na zasadzie art. 624 §1 k.p.k. - obciążając nimi Skarb Państwa, uznając że obciążanie nimi skazanego, w jego obecnej sytuacji, byłoby dla niego zbyt uciążliwe.